

Άγιος Δημήτριος

22 ΙΟΥΛΙΟΥ 2018

ΚΥΡΙΑΚΗ Η΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

(Ματθ. ιδ΄ 14-22)

(Α΄ Κορ. α΄ 10-17)

Ο Άρτος Της Ζωής

«Έφαγαν πάντες και εχορτάσθησαν»

Μπροστά από ένα άλλο σημαντικό θαύμα του Κυρίου μάς φέρνει η σημερινή ευαγγελική περικοπή. Πρόκειται για τον πολλαπλασιασμό των άρτων, με τους οποίους μπόρεσαν να χορτάσουν πέντε χιλιάδες άνθρωποι.

Πλησίαζε το ηλιοβασίλεμα. Όταν οι μαθητές αντιλήφθηκαν ότι η ώρα ήταν περασμένη, και τον κόσμο ήδη άρχισε να τον καταλαμβάνει η πείνα, θεώρησαν φρόνιμο να απευθυνθούν στο Διδάσκαλό τους. Ήταν σίγουροι ότι όπως πάντα θα έδινε και εδώ λύση. Γνώριζαν πολύ καλά ότι εκεί που σταματά η ανθρώπινη δύναμη, επενεργεί η παντοδυναμία του Θεού, όταν υπάρχει η απαιτούμενη πίστη. Και δεν υπολόγισαν λάθος. Με τη θαυματουργική ενέργεια του Κυρίου, αποδείχθηκαν αρκετά πέντε ψωμιά και δύο ψάρια για να χορτάσουν πέντε χιλιάδες άντρες, χωρίς να υπολογίζονται οι γυναίκες και τα παιδιά. «Έφαγον πάντες και εχορτάσθησαν, και ήσαν το περισσεύον των κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις».

Η θεία ευλογία

Κατά την επίγεια παρουσία του, ο Κύριος έδειξε ιδιαίτερο ενδιαφέρον και για το σώμα του ανθρώπου. Άλλωστε, αργότερα ο απόστολος Παύλος θα το χαρακτηρίσει ναό του Αγίου Πνεύματος. Έτσι βλέπουμε ότι ο Χριστός θεραπεύει ασθενείς, ανασταίνει νεκρούς και σε πολλές περιπτώσεις αποκαθιστά την υγεία ταλαιπωρημένων ανθρώπων. Δεν ήταν λοιπόν δυνατό να μην ενδιαφερθεί για να χορτάσουν πεινασμένοι άνθρωποι. Με τον πολλαπλασιασμό των πέντε άρτων και των δύο ιχθύων σε έρημο τόπο χόρτασαν πέντε χιλιάδες άνδρες που ήλθαν για να Τον ακούσουν και ένα

Α
Γ
Ι
Ο
Σ

Δ
Η
Μ
Η
Τ
Ρ
Ι
Ο
Σ

9
3,
3

F
M

S
T
E
R
E
O

πλήθος από γυναικόπαιδα. Σχολιάζει σχετικά ο ιερός Χρυσόστομος: «Ο τόπος μπορεί να είναι έρημος, όμως ανάμεσα σας βρίσκεται Εκείνος που τρέφει την οικουμένη. Η ώρα έχει περάσει, αλλά μαζί σας συνομιλεί Εκείνος, που δεν υπόκειται στο χρόνο».

Πνευματική πείνα

Πριν ο Χριστός προβεί στη θαυματουργία Του για να ικανοποιήσει το ένστικτο της πείνας στους ακροατές Του, είχε προηγουμένως ικανοποιήσει ένα άλλο πνευματικό ένστικτό τους. Με τη διδασκαλία του πρόσφερε στο πλήθος αληθινή πνευματική τροφή. Δεν είναι μόνο η σωματική πείνα που κυριεύει τον άνθρωπο. Αλλά πεινά πρωτίστως για χαρά, για ευτυχία, για ζωή. Πεινά ακόμα για τη δικαιοσύνη, για την αλήθεια, για την αγιότητα. Ένα πλήθος πόθων και εφέσεων, τον φέρει να βρίσκεται σε μια διαρκή αναζήτηση. Με τα χέρια απλωμένα και με λαχτάρα στην ψυχή, ζητεί να αγκαλιάσει και να κρατήσει σφιχτά την χαρά και το φως. Από άπειρη αγάπη προς τον άνθρωπο, ο Θεός θέλησε να τον καταστήσει μέτοχο της μακαριότητάς Του. Γι' αυτό Του προσφέρει και τον ίδιο τον Εαυτό Του, που είναι η πληρότητα που θα μπορούσε να επιθυμήσει η ανθρώπινη ψυχή.

Ο Άρτος της Ζωής

Πίσω από το συγκεκριμένο θαύμα, η Εκκλησία μας αποκρυπτογραφεί βαθύτερα μηνύματα που τρέφουν πνευματικά τον άνθρωπο και τον καταξιώνουν σε ανώτερες πνευματικές τροχιές. Διέκρινε ακριβώς την προτύπωση του «Άρτου της Ζωής». Της τροφής εκείνης που καταξιώνει τον άνθρωπο να ατενίζει τους ορίζοντες της αιωνιότητας. Πολύ σοφά οι Πατέρες της Εκκλησίας παρομοίωσαν το Ευχαριστιακό Δείπνο με «φάρμακο αθανασίας». Αψευδής μάρτυρας είναι και η εικονογραφική παράδοση της Εκκλησίας. Η παρουσία των ιχθύων στις συμβολικές παραστάσεις της Θείας Ευχαριστίας στις τοιχογραφίες των κατακομβών, μαρτυρεί ότι στο θαύμα του πολλαπλασιασμού των άρτων, είδε η Εκκλησία τον χορτασμό των ανθρώπων με τον «Άρτο της Ζωής».

Αγαπητοί αδελφοί, μόνο ο Κύριος μπορεί να ρίξει στην έρημο της ψυχής μας το πολύτιμο εκείνο μάννα που θα την στηρίξει και θα την ανυψώσει. Αρκεί και εμείς να προσέλθουμε κοντά Του, όπως έπραξαν τα πεινασμένα τότε πλήθη. Να Του ζητήσουμε να τραβήξει την καρδιά μας από τα πρόσκαιρα αγαθά και να εμφυτεύσει μέσα μας την ευλογημένη πείνα και δίψα γι' Αυτόν. Να γίνουμε ακόμα δέκτες του λόγου Του: «Μακάριοι οι πεινώντες, ότι αυτοί χορτασθήσονται.»

Ἀποστολικό Ἀνάγνωσμα

Ἀδελφοί, παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες, καὶ μὴ ἦ ἐν ὑμῖν σχίσματα, ἦτε δὲ κατηρτισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοῖ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ. Ἐδηλώθη γάρ μοι περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί μου, ὑπὸ τῶν Χλόης ὅτι ἔριδες ἐν ὑμῖν εἰσι. Λέγω δὲ τοῦτο, ὅτι ἕκαστος ὑμῶν λέγει· ἐγὼ μὲν εἰμι Παύλου, ἐγὼ δὲ Ἀπολλῶ, ἐγὼ δὲ Κηφᾶ, ἐγὼ δὲ Χριστοῦ. Μεμέρισται ὁ Χριστός; μὴ Παῦλος ἐσταυρώθη ὑπὲρ ὑμῶν; ἢ εἰς τὸ ὄνομα Παύλου ἐβαπτίσθητε; Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ ὅτι οὐδένα ὑμῶν ἐβάπτισα εἰ μὴ Κρίσπον καὶ Γάϊον, ἵνα μὴ τις εἴπῃ ὅτι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα ἐβάπτισα. Ἐβάπτισα δὲ καὶ τὸν Στεφανᾶ οἶκον· λοιπὸν οὐκ οἶδα εἴ τινα ἄλλον ἐβάπτισα. Οὐ γὰρ ἀπέστειλέ με Χριστὸς βαπτίζειν, ἀλλ' εὐαγγελίζεσθαι, οὐκ ἐν σοφίᾳ λόγου, ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ.

Εὐαγγελικό Ἀνάγνωσμα

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ εἶδε ὁ Ἰησοῦς πολὺν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς καὶ ἐθεράπευσε τοὺς ἀρρώστους αὐτῶν. Ὀψίας δὲ γενομένης προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· Ἐρημός ἐστιν ὁ τόπος καὶ ἡ ὥρα ἤδη παρῆλθεν· ἀπόλυσον τοὺς ὄχλους, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ χρειάν ἔχουσιν ἀπελθεῖν· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. Οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ· Οὐκ ἔχομεν ὧδε εἰ μὴ πέντε ἄρτους καὶ δύο ἰχθύας. Ὁ δὲ εἶπε· Φέρετέ μοι αὐτούς ὧδε. Καὶ κελεύσας τοὺς ὄχλους ἀνακλιθῆναι ἐπὶ τοὺς χόρτους, λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς τοὺς ἄρτους οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις. Καὶ ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν, καὶ ἦσαν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις. Οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισχίλιοι χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων. Καὶ εὐθέως ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἕως οὗ ἀπολύσει τοὺς ὄχλους.

βωτεινές Τροχιές - Πέτρος και Παύλος

Στις δίκες ο Παύλος αποδεικνύεται καλός δικηγόρος του εαυτού του, χρησιμοποιώντας τη θέση του κατηγορουμένου για να κηρύξει το Ευαγγέλιο (26,28 εξ). Ακόμα και το ταξίδι του στη Ρώμη όπου ήταν αλυσοδεμένος, γίνεται ιεραποστολικό (27,1.3.9.11.21.33-34) γιατί ο Αναστημένος είναι μαζί του. Η Ρώμη υποδέχεται τον Παύλο ως αδελφό κι όχι ως εχθρό (28,15). «Όταν ήρθαμε στη Ρώμη, δόθηκε άδεια στον Παύλο να μείνει σε ιδιωτικό κατάλυμα μαζί με το στρατιώτη

που τον φύλαγε» (28,16). Γι' άλλη μια φορά ο Παύλος αποδεικνύει και σωματικά ότι ο Λόγος του Θεού είναι ελεύθερος, ότι δεν αλυσοδεύεται. Η κατ' οίκον φυλάκιση γίνεται σχολείο ευαγγελίου για τους επισκέπτες, κυρίως τους «εθνικούς» (28,25 εξ).

fΟ Πέτρος κι ο Παύλος μιλούν κι ενεργούν ως απόστολοι κι όχι ως φιλόσοφοι, ως διδάσκαλοι κοινωνικών θεωριών. Αμφότεροι, μαζί και με άλλους, αντιπροσωπεύουν το Χριστό σταυρωμένο και αναστημένο. Ο λόγος που τους έχει εμπιστευθεί επικυρώνεται από σημεία του Θεού. Το θάρρος, το κουράγιο τους δεν είναι κάτι που έχει μια ψυχολογική εξήγηση. Γνωρίζουν ότι πάνε ενάντια στο ρεύμα και το πράττουν με παρρησία ακόμα και μπροστά στους πιο απόλυτους άρχοντες, αρχιερείς, πρεσβυτέρους, φαρισαίους, κυβερνήτες και υπάτους.

Παραμένοντας όρθιοι μπροστά στους ισχυρούς με τα ίδια λόγια που παρουσιάζονται στο πλήθος, ενισχυμένοι από το Άγιο Πνεύμα. Στις Πράξεις των Αποστόλων, οι προσωπογραφίες του Πέτρου και του Παύλου είναι πνευματικά όμοιες, με την έννοια ότι αυτό που προέχει δεν είναι το ανθρώπινο (δηλ. η γνώση ή η ισχύ). Η συνεκτική τους δύναμη κι επομένως αυτή που ιδρύει την Εκκλησία και την αδελφούσνη όλων των ανθρώπων, προέρχεται από το Πνεύμα. Εκείνο που υποσχέθηκε και έστειλε ο Ιησούς, με τη μορφή φλόγας και ανέμου, σε όποιον θέλει κι όποτε θέλει.

«Διαφορετικοί λοιπόν όσον άφορα τον τόπο γεννήσεως και τον πολιτισμό, τη μορφωση, οι Άγιοι Πέτρος και Παύλος κλήθηκαν να γίνουν απόστολοι πάλι με διαφορετικό τρόπο και δέχτηκαν από τον Χριστό και από τις Εκκλησίες διαφορετικές αποστολές: ο Άγιος Πέτρος να κηρύσσει το Ευαγγέλιο στους Ιουδαίους και ο Άγιος Παύλος στα έθνη.

....Τί έχουν κοινό οι Άγιοι Απόστολοι Πέτρος και Παύλος; ... Έχουν κοινή και την δυνατή τους αγάπη για τον Χριστό και την Εκκλησία Του. Η Εκκλησία είναι θεμελιωμένη επάνω στην πέτρα της ομολογουμένης από τον Πέτρο πίστης, δηλαδή επάνω στην ομολογία της θεότητας του Ιησού Χριστού (Μθ. 16, 13-20).

....Οι Άγιοι Απόστολοι Πέτρος και Παύλος έχουν κοινό και το μαρτύριο τους στη Ρώμη, την εποχή των διωγμών του αυτοκράτορα Νέρωνα εναντίον των χριστιανών, το έτος 67, το οποίο μαρτύριο γιορτάζεται στην παράδοση της Εκκλησίας κάθε 29 Ιουνίου. Έτσι, αυτοί μπορούν να ονομαστούν Απόστολοι της Ευρώπης και Μάρτυρες της Ευρώπης...

